

1937 og 1938 for alle Laan i Landbrugsejendomme af Kreditforeninger — og nu tillige af Overformynderimidler — samt for Laan af Hypotekforeninger, Banker, Sparekasser og Andelskasser med Prioritet inden for Ejendomsskyldværdien. Men Rentelettelsen, der for December Termin 1934 var fastsat til $\frac{1}{2}$ pCt. af nævnte Gældsbeløb, var nu allerede fra 1935 gjort *konjunkturbestemt*, idet den skulde udgøre 1 Promille for hver fulde Promille, Landbrugets Forrentningsprocent i det foregaaende Aar havde været mindre end 4,3 pCt., dog i det højeste 1 pCt. af Restgælden pr. 1. December 1934. Retten til Rentelettelse var dog betinget af, at Landbrugets Forrentningsprocent udgjorde 4 pCt. eller derunder, og ved Lettelsens Beregning blev der ikke taget Hensyn til et større Gældsbeløb end 60 000 Kr., ligesom man havde opretholdt Fradraget paa 4 pCt. af Ejerenes Nettoformue ud over 2 000 Kr., men derimod udeladt den tidligere Regel om særligt Fradrag ogsaa for Indtægt. — Til denne øjeblikkelige Rentelettelse var (i § 18) knyttet Forslag om en *Renteudligningsfond*, der tog Sigte paa en vis *Udjævning* af Landbrugets Rentebyrde efter de skiftende Konjunkturer: Hvis Landbrugets Forrentningsprocent for 1934—35 eller et følgende Regnskabsaar udgjorde *mindst 5*, skulde alle Ejere af Landbrugsejendomme — undtagen Statshusmænd med konjunkturbestemt Afgift til Staten — til Renteudligningsfonden svare $\frac{1}{2}$ Promille aarlig af Ejendomsskyldværdien for hver Promille, Forrentningsprocenten i det foregaaende Aar havde ligget over 4,5, dog aldrig over 1 pCt. i alt. De Landbrugere, som havde faaet den særlige Rentelettelse, skulde i en saadan gunstig Konjunkturperiode tillige yde et *Ekstrabidrag* paa Halvdelen af det fornævnte Bidrag, indtil den modtagne Rentelettelse maatte være tilbagebetalt; derved vilde de af Staten til Rentelettelse tilvejebragte Beløb efterhaanden under opadgaaende Konjunkturer vende tilbage til Fonden. Omvendt skulde der, naar Forrentningsprocenten gik ned *under 4*, af Fonden ydes den enkelte Landmand $\frac{1}{2}$ Promille af Ejendomsskyldværdien for hver Promille, hvormed Forrentningsprocenten laa under 4,5, dog aldrig over 1 pCt. i alt*). Afsnittets 2

*) I Bemærkningerne til Lovforslaget var som Eksempel paa Ordningens Virkninger under stærkt skiftende Vilkaar for Landbruget anført, hvorledes Forholdet vilde have stillet sig, hvis Ordningen havde virket i de siden 1917 forløbne 17 Aar. Det fremgik heraf, at Landbrugets Rentebyrde i Aarene 1921, 1925—28 og 1930—34 vilde have været lettet med ca. 40 Mill. Kr. aarlig, og der vilde endda have været en Reserve i Renteudligningsfonden paa ca. 210 Mill. Kr.